

наша душа, и ѿ тамъ тѣмъ мърда, както
щѣ, сички-тѣ тѣлесны ставы. Никой до-
вѣтакъ не има толькози мозакъ колькото
человѣк-атъ. Единъ волъ, ѿ пѣть кантара,
има сто и седемдесѣтъ драма мозакъ, а
человѣк-атъ, единъ кантаръ тѣжакъ, има
една ока и триста драмы: деафин-атъ, който
има най много мозакъ ѿ сички-тѣ дрѣ-
ги животни, едвѣмъ има пѣть стотинъ
драмы. Кажатъ чи по оумни-тѣ хора
иматъ по много мозакъ, а по безумни-тѣ
по малко.

Каквото въ мозак-атъ сѣ соединѣватъ
сички-тѣ наши чѣства, таи и въ чрево-то
(шкѣмба-та) сѣ собира сичка-та тѣлесна
хранѣ, тамъ ѣ и стомах-атъ (мѣра-та),
въ който сѣ смѣла петіе-то, сирѣчь стѣ-
пѣва сѣ, и сѣтнѣ една часть ѿ него
сѣбава сокъ и кровь, та сѣ разпрѣсва изъ
тѣло-то, а щото ѿстѣни непотрѣбно, него
изфѣрламы.

Единъ человѣкъ има осимь или десѣтъ
оки кровь, която минѣва презъ сердце-то,
и сѣ разижда чакъ до краица-та на тѣ-